

κι' ἐχύθη μέσα 'στὴ Βουλὴ σὰν σταύλου μυρωδιὰ
κι' ἀπὸ τὰ πάλα κ' ῥώναζαν ἐκάμν, μωρὴ παιδιὰ,
γιὰ σταύλους μὴ μακλῶνται, γιὰτ' εἶναι καὶ 'τροπή,»
καὶ τότε τοὺς ἐπρότραψε ὁ κάθε συμπολιτὴς
νὰ πῶν εὐθὺς 'στὸν Βασιλεῖα, κι' ἐκείνους νὰ τοὺς 'πῆ
ποῖός φαίνεται καλλίτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλο σταυλίτες.
Αὐτὰ λοιπὸν ἔλεγοντο μὴ τὸσην ἀταξίαν
δταν ὁ Κερδονάρχακι 'στού λόγου τὴν φορὰν
ὑπίστη μίαν ἐφοδὸν κι' ἀπὸ τὸν Εὐταξίαν
τὰ μάλα σοβαρὰν.

Κι' ὁ Θεωδωρὸς ἰθὺςωσι καὶ ἔλαος νὰ τὰ χάσῃ
λέγει 'στὸν κύρ Θανάση :

«μὴ τίποτε μπότ' ἔν θὰ 'ῆς ποτὴ τὴν 'Ἐξουσία
κι' ἄδικα κατακόβισαι καὶ γίνεσαι θυσία.»
Κι' ὁ κύρ Θανάσης: ῥώναξε σὰν ἀφροδὸς Λοκρός :
εἰρὲ σὲ πῶν τὰ λὲς αὐτὰ, κύρ Θεωδωρῆ, — σ' ἔμεινα ;
ἰγὼ ποὺ λὲς κι' ἂν φαίνομαι 'στὰ μάτια σου μικρὸς
εἶμαι πολὺ 'ψηλότερος κι' ἀπ' ἄλλους κι' ἀπὸ σένα.»
Κι' ὁ Θεωδωρὸς ἀπήντησε ἐγὼ νὰ βρισιουθῶμε
στὰσου νὰ μετρηθῶμε.»

Παίει δῖπλα 'στὸν Θανάση
κι' ἐπερίμεναν τὰ πλήθη
μὲ καρδιόκαυτο 'στὰ στήθη
ποῖός τὸν ἄλλον θὰ περάσῃ.

'Ἐνθ' ὃ 'ἔσκουζεν ἐξάλλως
τῆς Βουλῆς ἡ κάθε σπείρα
καὶ βαρὴς ἔρροθι σάλος,
ἕνα μέτρο τὸτ' ἔπηρα
νὰ μετρήσω χωριστὰ
δύο μπόγιζ σιβαστὰ.

Ὁ καθὶνας ἐκορῶθη
ὅσο μ'ἔφερεσ καλά,
κι' ὁ Θανάσης ἰσηκώθη
εἰς τὰ νύχτα τὸν ψηλὰ
τὸν Κορδόνερο νὰ φάσῃ,
μὰ τοῦ λὲν ἐκαλὸ Θανάση.»

Ὁ κύρ Θεωδωρὸς 'πῆρε τὸ γέλας
τῆς μεγάλης ἐκείνης ἰσπίρας,
κι' ὄλ' ἡ στρουγγα γι' αὐτὸν χαμαρόνει:
κι' ὁ Λοκρός 'στὴν γωνιά του ζαρόνει.

Χαίρε χαίρε, 'ψηλὲ Θεωδωρῆ,
χαίρε χαίρε, μακρὺ μας λελίκι,
ποῖός ἀπ' ἄλλους ποτὴ του 'μπορεῖ
ἴσος ἴσος μὲ σένα νὰ στέχη ;

Τι χαρὰ μας, ποὺ πάλιν ἡ νίκη
'στῆς Κορδόνος τὸν γίγαντ' ἀνήκει !...
παλαμάκιζ γιὰ σένα κτυπάμε
καὶ σοὺ λῆμε ἐκατίεθα νὰ φάμε.»

Αὐτὰ ποὺ λὲς ἔγινοντο, καὶ μὲς 'στὴν τὸση φουρξ
μοὺ φάνη πῶς ἐτράθηζαν κερπόσοι καὶ κουμπούρα,
κι' ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς πάλι 'στὸ βῆμα ἄπάνω
'ψηλότερος ἀνέβη,
καὶ 'στὰ γὰρ τσακώθηκε καὶ μὲ τὸν Καραπάνο
κι' αὐτὰ τὸν συμβουλεύει :

«ΡΙ Κώστα, πάψε νὰ 'μίλεις, ρὲ Κώστα, μὴ μας κρῖνε,
καὶ γιὰ Βουλὴς κινουνομούς 'στὴ μύτη μὴ μας μπαίνεις,
γιὰτὶ κι' ἂν εἶσαι παραλήξ, γιὰτὶ κι' ἂν ἔχεις λίρας,
ἀλλὰ τὴν ἰθαγένεια μὲς προγῆς τὴν 'πῆρες,
κι' ὅποιος εἶν ἰγανθῆθηκε 'στὸν γέρο τὸν Μωρῆα,
ἢ κὰν 'στὴ βροῖσι τοῦ Ψυρρῆ, 'στὴν Πλάκα κι' 'στὸν Λίκα,
αὐτὸς εἶν πρῆπει καὶ πολὺ ν' ἀπλώων τὰ λουριά
καὶ μήτε πρῆπει εἰ τίμας νὰ κἀν τὸν γαιουλέα.
Κι' ὁ Κωστονατῆς ἀπήντησε μὲ θυμωμένον στόμα :
εἰγὼ τὴν ἰθαγένεια κι' ἂν 'πῆρα χθὲς ἀκόμα,
ἔν τούτοις ὁ παππούλης μου, καθὼς ὁ κόσμος ξέρει
κι' ἔδω κι' εἰς ἄλλα μέρη,
ἦτο πολὺ καλλίτερος ἀπὸ τὸν ἰδικὸ σου
καὶ σώμα, Θεωδωρακί μου, καὶ σὺρε χαντακόσου.»
Κι' ἔβηκεν τίτλοι περισεῖ γιὰ πάππους καὶ γιαιγιῆς
ἀπὸ μεγάλων γενεῶν ἀτύρητο σακκούλι,
κι' εἶπαν ἐλευθεροὶ Ρωμφοὶ κι' ἡμεδαποὶ ραγιάδες
πῶς ὄλων μας ὁ θεκόβλος δὲ πάρη τὸν παππούλην.
Κι' ἄλλα πολλὰ συνίθισαν, κι' ὁ Στάης, Περικλίτο,
ποὺ ξασκαπῆξ τὰγια βομῶν ὑπεραγίων,
μεγαλοφάνως ἔδρασεσ περίφημο λιμπρίτο,
ποὺ τῆς Παιδείας ἔβγαλε τὸ θάλλον Ὑπουργεῖον,
ἀπὸ πολὺν συμβολισμὸν καὶ σύνταξιν γεματόν,
κι' ἔγραψ' ἔπάνω κάτω :

«Νῦν καὶ πάλ' ἔν τῇ παιδείᾳ τῆς 'Ἑλλάδος ἔξεχουσησ,
πρὸ πολλοῦ ὃ 'ἰγγαστρομωμῆς ἐκ πολλῆς σοφίας οὐσησ,
εἰθιστὰ νομοσοφείας πᾶν χωρίον, πᾶσα πόλις,
κἀσῆσαι εἰ καὶ μεταβῆσαι κἀν ἔξωλῆς κἀν προώλῆς,
τὸ Παλλάδιον τοῦ κόσμου, τῆς σοφίας ἡ καθίδρα,
ὃ εἰ τοὺς πολλῶν ἀπίερα κι' ἔξακαλοθεῖ ἀπίερα.»

Π. — Τι λὲς, μωρὲ ;

Φ. — Συμβολισμός, ὅπου χαλφὰ κεφάλι,
ἔνθ' ὃ 'ὁ Στάης ἀπήνησ τὸ τῆς Παιδείας γέλι
παρίστανα μὲ χρώματα παράποτε μελιάντερα
δινάως ὑπεγυροφύριζαν τὰ ὄσθητά μου τάντερα,
κι' ἔφυγα καὶ τοὺς ἔρησα νὰ συζητῶν τραχίως,
κι' ἀπὸ τοὺς Σταύλους τῆς Αὐλῆς ἔπέρασα τυχαίως,
καὶ πρὸς τὸ βῆθος ἔβριξα τὰλλοιωθῶρα μου μάτια
κι' εἶδα ὀθὸ τρεῖς Σειζήνης νὰ καλιγώνουν ἄττια,
κι' ἀμείσως εἶπα καὶ γι' αὐτοὺς μὲ μὴ κρυφῆ φορὰ :
εἴσωσ τοῦ Θρόνου Συμβουλοὶ γινούν καμιά φορὰ.»

Π. — Μὰ πρὶν νὰ γίνουν γύρισε γιὰ νὰ εἰ μπαγαρώσω,
ἂν καὶ 'στὴ βρωμοράχη σου τὸ ζυλο θὰ λερῶσω.

Θεωδωρὸς ὁ λιγερὸς κουτσάδικης τρομερός.

Ποῖός ἀσίκης σὰν κι' ἔμεινα 'στὸ παζαρί περπατεῖ
μὲ κουμπούρα δὴδ 'στὴ μέση καὶ γαρφουλο 'στ' αὐτὶ ;
Γέρο γιὰτσοῦσος ἔβηκεν τὸ καμαρὶ τῆς Αὐλῆς,
τὸ μαχαίρι μου καρφῶν μὲς 'στὸ βῆμα τῆς Βουλῆς,
κι' ὅποιου τοῦ βαστοῦν τὰ κότσα 'μπρὸς σ' ἐμὲν 'ἄς ἐζυμ
τὶ καὶ πῶς νὰ μ' ἐρωτήσῃ. [τίς]

Σὰν Δικτάτορας 'μπροστὰ σας οὐλα θαλάσσα τὰ κἀνω...
ὄραε μὲ μπηκτὴ 'στὸ Μῆστο... νὰ καὶ μὲ 'στὸν Καραπάνο...
καὶ σὺ, Στάη, ποὺ ποτίζεις μὲ φαρμάκιζ τὸν Πατριδῶ,
συρφέλιζ σου, καὶμῆνι, θὰ σοὺ βγάλω τὸ καρδίε.

Ρί βλαμάκια μὴ μιλάτε, ρί βλαμάκια σέρτε πίσω,
πρὶν φορέω τὸ ρεβόλβερ κι' ἄλους σας ριβολβέρσιω.

Εἶναι κι' ἄλλος ἀνταμάκι σὰν κι' ἐμένα ζακουστό ;
μὴ 'στ' αὐτὰ μου τσαμπουνάτε λόγια χασομέρικα,
μὴ μοῦ πρῶτε, ρέ, τῆς θραϊς, εἰδεμὴ μὰ τὸ Χριστὸ
φονιά κι' ἰδῶ θὰ γίνουν ὅπως 'στὴν Ἀμερῖκα,
καὶ θὰ 'βγῶ μαχαιροβγάλτης τώρα 'στὰ γεράματα
καὶ θὰ κάνω πράγματα.

'Αἶντε, ρέ, μὲ τὴν στραβὴ σας κι' ἀσιελίδικη χωρίστρα...
σκάζω μὰ τὴν Βαγγελίστρα.

'Αἶντε, ρέ, ποῦ θὰ μοῦ πῆτε τί νὰ πῶ καὶ τί νὰ κάνω,

ἀἶντε, ρέ, ποῦ δικαστάδες κάθε λίγο θὰ σας βάνω,

ἀἶντε, ρέ, ποῦ μοῦ ζητάτε φανερά λογαριασμὸ
καὶ γιὰ τὸν συμβιβασμὸ.

Κι' ἂν κανένα σας ἀκούσω νὰ μοῦ πᾶρη 'στὸ μεζὶ
γιὰ τὸν κλέφτη τὸν Βαρόνο τὸν Ἀλίκο τὸν Σκούκι,
ἢ κανέν' ἀπὸ τὴν στρουγγα Ἰγπουργὸ καὶ Βουλευτὴ,
συρρά ... τραβῶ τὸν λάζο καὶ τοῦ κόβω τὸν' αὐτί.

Κι' ἂν ἀκούσω γρῶ νὰ πῆτε γιὰ τὸν Βασιλεῖα τὸν Ρήγα,
τῆς Κορδόνας τὸν κολλήγα,
βγάλω τὸν Κολοκοτρῶνη, βγάλω τὸν στραβοσουγιά,
καὶ σας σράζω σὰν τραγιὰ.

Ἄμα θὰ γυθῆ ντατήων, ἄμα ποῦ θὰ πᾶρῃ γόνα ...
ἄχ ! Αὐλὴ μου ζαχαρίνια, πρῖμα πᾶς μὲ τὴν μπουνάσσα...
γιὰ χατήρι σου, κυρά μου, θὰ βαρίσω μιὰ γοργόνα
καὶ 'στὰ δρό χυτὰ μου μπράτσα.

Μὴν ἀκούς τὰ τί σοῦ λένε τόσα στραβοκάπελα ...
φέρτε μας, παιδιὰ, νὰ πρῶμε ... κίρνα μας, ρέ κάπελα ...
σῆκω μιὰ, μπαμπουνάρα, τὸ χρυσὸ σου φλάμπουρο ...
σύ γιὰ 'μένα τὸ σταφύλι, μὰ κι' ἐγὼ τὸ τσάμπουρο.

Σὰν ἀκούω πότε πότε τί σοῦ λένε μερικὸ
φαμφερῆνοὺ νηστικοί,
κάνω δώδεκα σπυῖτιχ καὶ λιγόνουκι 'στὰ γέλιοι
μὰ τὰ δώδεκα Βαγγέλια.

'Εβαρίθηκα τὴν τάξι καὶ τὴν νομιμοφροσύνη,
ὄραε μίς 'στὴν καλοσύνη ...
τόση τάξι, ρί βλαμάκια, μὰς καθίζει 'στὸ στομάχι...
σὶ δακτυλιόενικη μίσση βάλτε κόκκινο εὐλαγί.

Εἶναι πιά καιρὸς νὰ γίνῃ καὶ λιγάκι ρεμπέλιό,
εἶναι πιά καιρὸς νὰ γίνῃ κι' ἡ Βουλὴ μας μακαλειό ...
πάρτε κάμμις καὶ ριβολβερ, πάρτε καὶ κουμπούρια ντόπια,
βάλτε καὶ φωτιὰ 'στὰ τόπια,
δῶστε μου καὶ μιὰ μαχαίρα
γιὰ νὰ κόψω φανερά
καὶ τὴν ἑλλην μου τὴν χίρα
σὰν κι' ἐκίνηι τὴν φορὰ.

Τὰ ριβόλβαρ μου γιομίζω
καὶ τοὺς λαζοὺς ἀκούω,
κι' οὐλαὶ γιὰ σοῦ, λίνε τώρκα,
κουσταβάκινα Θεοώρα.

Τοιαῦτα λέγει ροθερά
κι' ἀλλόκοτα κι' αἰλαττήρκα

ὁ πρωτοστάτης τῶν θεσμῶν καὶ Νίστωρ τῆς Βουλῆς,
τοῦτον δ' ἀκούσας ὁ δεῖλος καὶ Χιώτης Φασουλῆς,
κι' ἰδὼν τὸν νομοφόρον μ' αἰματωμέναις χεῖρας
νὰ πεσοκόβη κρίατα σὰν βοδινοὺς εἰλίτο,
εἶπε σιγὰ 'στὸν Περικλῆ: «πολύ δεινὸν τὸ γῆρας,
καὶ γὰρ οὐ μόνον ἔρχεται, καὶμῆναι Περικλίτο.»

Ρίνες τοῦ Ναυτικοῦ, ποῦ πᾶνε τοῦ κακοῦ.

Ρεμουλα λίν πῶς ἔγινε καὶ μίς 'στὸ Ναυτικό
καὶ γιὰ τῆς ρίνε ντραβῆλα καὶ τόσο ξαρκικό,
κι' ἔξω καὶ μίσα 'στὴ Βουλῆ φωναζέουν οἱ κηρήνες
πῶς χάριν τούτων τῶν ρινῶν θὰ πείσουν κάτω ρίνες,
καὶ θίλουν σῶναι καὶ καλὰ ἐπιτροπῆς νὰ γίνουν
μὲ τῆς ρινῶς τὴν δαφνηρὰν τὰ τῶν ρινῶν νὰ κρίνουν.

Κι' ὁ Φασουλῆς σὰν ἀκούσε τὰ λόγια τῶν ἐκείνου
δὲν εἰμπούσε μὲ στυγερὰ τὰ γέλια καὶ κρατήση,
κι' ἐτίνας τὴν καθαρὰν καὶ κλασικὴν του ρίνα
σὰν κυνηγοῦ λαγωνικό τῆς ρίνε νὰ μαρίση.

Κι' ἔψαλε σὰν ρινόφωνος διὰ ρυθμῶν ἔρριων:
εἰ μὲ τίτοιαις ρίνε — Ρίνα μου,
νὰ ζῆσε, Κατερίνα μου—
ρινίζου ρινοκέρωτες τὰς ρίνες τῶν Ἑλλήνων.»

Ἔφρι πάλ' ἡ Μπουμπουλίνα μὲ λαγοῦτα καὶ κλαρίνα.

Ἀγαπημένε Βασιλῆα καὶ πρῶτε μας ἀρίνη,
ἡ Μπουμπουλίνα 'στὴ Βουλῆ καὶ πάλι περνοῖναι,
κι' ὁ περίουσιος λαὸς μεγάλο κάνει γλῆντι
μὲ τοῦτο τὸ σκυλόφαρκα, ποῦ τόσα καταπίνει.

Κορώνα μας μονάκριβη, καμαρωμένη πάπια,
πικροπόλι σ' ἐπικραναν ἐξῆθμια σκαρτάδοι,
κι' ὁ τῶν Ναυτικῶν Νικολὸς κουβαλῆσος κρουτάμπια
νὰ δώμα τι 'ξωδεύθηκε 'στὸ ξυδὲ καὶ 'στὸ λάδι,
κι' ὄλοι τοῦ λίνε «Νικολὸ, χαμηλώσε τ' αὐτὰ σου,
ἄκουρ τὰ κρουτάμπια σου, ψεύτικα τὰ χαρτιὰ σου».

Ἰόρκα Λερναία 'γίνησε καὶ τοῦτο τὸ βακρόρι,
ἀχόρταγη κι' ἡ πρῶτη του, ἀχόρταγη κι' ἡ πλώρη,
κι' ἔξω καὶ μίσα 'στὴ Βουλῆ τοῦ δίνου ὄλοι πράκο
καὶ σκούζου «στὴν διαπάσῳ πῶς ἔχ' ἡ φάβα λάκκο,
ἀλλὰ κι' ἡ γλώσσα λύνεται τοῦ κηπεῖαν Σκουλούδη
κι' ἀρχίζει τῆς θαλαμηγοῦ τὸν θλιβερό τραγοῦδι.

Μὲ Μπουμπουλίνα φρειάσαμε κι' ἡμεῖς οἱ φουκαράδες
κι' ὄλος ὁ κόσμος χαλάσε πῶς ῥίξουμε πικράδες,
καὶ γιὰ τὰ μιλιούνα της μας κόλλησε μεράκι,
μὰ σὺ, Κορώνα προσφιλεῖ, μὴν πίνης χυμπαράκι,
καὶ βίξεται 'στὸν Ναύσταθμόν πολὺ συγὰ νὰ κάρης,
νὰ βλέπης τὴν θαλαμηγοῦ καὶ κάπως νὰ ξασκάρης,
πρὸς εἰ τῶν λύγων τὰς ἀράς
εἰς τὰς Ἀθήνας γυρίζε,
κι' ἀφοῦ μὲ κίρι πῆ, καὶ φῆς
λέγε πρὸς ὅποιον δὲν ψήφης:
«ἂν δὲν βαρξίσει σφύριξ.»

Κορώνα ροδοκόκκινη καὶ χαμηλοβλεπούσα,
ὄλοι τὸ ξέρουν πῶς ἐοῦ εἶν ἀγαπῆς τὰ λούσα,
καὶ Βουλευταὶ τριεῖθαστοι καὶ ρήτορες μεγάλοι
ἔρριωναν μίς 'στὸ σφοῦ τοῦ κράτους Παρλαμένο
πῶς τὴν χρυσὴ θαλαμηγοῦ σου τὴν σακρώσαν ἄλλοι
γιὰ κολακεία τῆς Αἰλῆς κι' ὡς εἶδος κεκλιμένο.

Ἄλλ' ὅσο κι' ἂν ἐνίσκης 'στὸ κράτος μας ἡ ψόρα
μὲ πρῆται καὶ Παλατιὰ νὰ γίνωνται καπρίτσα,
κι' ὁ τῶν Ναυτικῶν Νικολὸς αὐτὸ προεβίει τώρα,
ποῦ τὸν ξανόπαν 'στὴ Βουλῆ κητρινογουστερίτσα.

Κι' ἂς μάθῃ κάθε κουρελιῆς,
ὅπου 'στὸ βῆμα τῆς Βουλῆς
στριγγλιζεὶ σὰν κυράτσα,
πῶς τῶν Ρωμηῶν ἡ ράτσα
μὲ τὴν μεγαλοπρέπεια προῖρισται νὰ δράση,
χωρὶς γιὰ τόσα λούσα της ὁ κόσμος νὰ ξεράση.

Κι' ἂς πείσουν ὄλ' οἱ ρήτορες τὴν ψωροκοινωνία
μὲ εἶναι κι' ἡ θαλαμηγοῦ ἀνάγκη μας ἀπόλυτος,
μῆτε θὰ γίνουν κι' οἱ Ρωμηοὶ σὰν τὴν Ἄδουσινα,
ποῦ βασιλεύει Βασιλῆς ἀράτης καὶ Ξυπόλυτος.

Εἶθε κι' ἰγὼ, Κορώνα μου, τοῦ κράτους ἡ φρίνα,
ὅπταν θίς χάριτι τελειώσῃ ἡ Μπουμπουλίνα,
σ' ἔνα δελφίνι γρήγορο νὰ μεταμορφωθῶ,
κι' ὅπταν ὄλοι χάρις
πυγαλιῆς νὰ φρεσκάρῃ,
τὸ κῆτος τὸ θαλάσσιον νὰ παρακολουθῶ,
ποῦ καταβρόχθισε παρα κι' ἄλλοδαπὸν κι' ἰγῶριον
ὡς τὸν προφήτην Ἰωάνν τὸ κῆτος τὸ πελώριον.

Ἀφοῦ δ' ἐκ τῶσαν ὀτανῶν καὶ προσητῶν βαρβάτων
γνωρίζου πῶς 'στῶν Ρωμηῶν τὴν φλεγμένον βᾶτον
ζέπειτὶ θὰ βλέπωμεν εἰρηνικός ἀγῶνας,
κι' ἀφοῦ γνωρίζου ὄλοι
πῶς μόνον μὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τῆς Κορώνας
θὰ πάρομα τὴν Πόλι,
μακάρι, τῶν ψωρο-Ρωμηῶν γλιθῶσα Βασιλεία,
νὰ κάνουμε θαλαμηγοῦς καὶ τᾶλλα μας τὰ πλοία.

Καὶ τῶρ ἀπὸ τὸν Θρόνον σου τοὺς παλαβοὺς συγχώρη,
ποῦ τὴν γελῶ σου τ'άραξαν γιὰ τοῦτο τὸ βακρόρι,
δῶσε συγγώμην κι' εἰς ἐμὲ, Μεγαλειότητέ μου,
ποῦ ὄλομ ραβο σὰν κυρὰ γλωσσού καὶ κουστομπόλια,
κι' ἂν μὲ τοὺς ἀποπάτους τοῦ χωράτσησ ποτὶ μου,
ὅμως ἐκεῖ τὰνθρώπινα κατασταλάζου ὄλα.